

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novum Gratiæ Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris,
Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ
Coenobii In Bvrgos**

**Ameyugo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

Admonitio Utriusque Interpretis ad benevolum Lectorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

APPROBATIO.
FACULTAS, CENSURA ET APPROBATIO
pro editione Latina.

EGO infra scriptus vigore potestatis à Reverendo Patre INNOCENTIO Carthusiæ Priore & totius Ordinis Carthusiensis Ministro Generali acceptæ, Vitam mirabilis Virg'nis Joannæ à JESU MARIA, à quodam memoriati Ordinis Alumno, ē Germanico idiomate in Latinum translatam & à tribus Patribus nostris ad hoc deputatis revisam, censam & approbatam, typis vulgari permitto. Cujus rei fidem facio, manu mea & Sigilli appositione, in Carthusia Olomucensi 8. Januarii Anno 1688.

F. BERNARDUS GEPFHARD Carthusie
Olomucensis Prior, diuine Ordinis per Provin-
ciam Alemania Superioris Visitator.

ADMONITIO UTRIUSQUE INTERPRETIS
ad benevolum Lectorem.

Quoniam quamplurima mira, rara ac vix audita usquam gesta in hac præsenti historia leguntur, benevolum Lectorem prius commonefacere constitui, ut proximè sequentem hujus vitae Præfationem impendio observeare in animum inducat, in qua ipsi fideles, ac ipsa demum totius historiæ veritas pluribus declaratur. Ad hæc affatim etiam auctorum vitæ hujus veritas firmabitur, si tota eorundem series ac tenor ordine haud perverso ac præpostero cum longanimitate legendο decurratur. Monere etiam secundò volui, quod mira hæc & admiranda facta, juxta testificationem Hispanici Autho-ris, accepta sint ē Judicario processu, quem Reverendissimus ANTONIUS PAINO Archi-Episcopus Burgensis instituit super exoticis omnibus hisce gestis, totaque Venerabilis Virginis Vitâ, ubi cum primis observandum, quod imo ita constituto Processu, auditū sub jurejurando sunt illi, qui res hasce suæ met conspexere oculis, aut illis præsentes interfuerē, quas inter est etiam usitata Sororis Joannæ Feriae sextæ exercitatio, quæ sæpenumero atque à compluribus personis est vita, ac deinceps eorundem jurejurando confirmata.

Hæc mihi præcipue fuere indicanda, ob effigiatam in capite libri crucifixionem Joannæ, quæ mira quibusdam, ac quasi à veritate aliena videtur, cum tamen ad prædictum modum complures fide digni homines eandem conspexerint, atque juramenti religione firmârint. Porro tamen si Christus Dominus cum sua Gloriola Parente, Divis Cœlestibus, atque Angelis, non à testibus, sed à sola duntaxat Joanna visi fuerint, nihilo tamen secundū ad crucifixionem eosdem appingere placuit; eò quod Soror Joanna dum in virtute sanctæ obedientiæ à suis Superioribus ex ea quereretur, adige-

re tur-

ADMONITIO AD BENEVOLUM LECTOREM.

returque veritatem patefacere, testata sit, quod Christus cum Dilectissima sua Matre aliisque Sanctis, nec non Geniis Cœlestibus huic suo Feria sextæ exercitio sdsfuerint. Monialis scopis verrens, eò solummodo est in ea imagine apposita, ut copiolum significet sanguinem, quem tunc Joanna profundere suevit, eo quippe pacto is inde amovebatur. Hæc omnia & plura etiam benevolus Lector in quarto capite Libri hujus vitæ ubertim prescripta reperiet. Evidem non me latet, quod protervi ac pervicaces Hæretici, atque alii, ea quæ mundi ac carnis sunt sapientes nonnulla hujuscæ historiæ acta exhibilatur, aut cachinno sint explosuri; at enim verò ejusmodi furfuris homines meritò item ridendi spernendique sunt, vel si mavelis potius deplorandi, dum nimur fati coguntur ipi, DEUM in Sanctis suis mirabilem, neque apud eum impossibile esse omne verbum. Si horum talium causâ deterreri nos à bono patiamur, plurima sanè bona à nobis intermitti foret necesse. Vita Ven. P. DOMINICI PRAGENSIS est pariter valde mirabilis, multisque in rebus cum hac nostra convenit. Reverendissimus P. ac Episcopus JOANNES CARAMUEL, nullâ ejus habitâ ratione illam conscripsit, ait verò in sua Præfatione & Ego cum eo: Nihil scribo pro Hæreticis, addo Ego profanis illis pseudo-Catholicis, Pseudo-Politicis, Natutis, Momis, qui Sacra Divinaque omnia ad leges animalis sapientiæ exigunt, quod sapit probant, quod non arridet rident, sensu omnia metiuntur. Pietatem quæstum aestimant, pietati impietate litant, veri impii, mendaces pii. DEI Omnipotentiam, sapientiam, providentiam aut non credunt, aut intra orbitas cogunt: Posse, aut velle plura non arbitrantur, quâm sua eis ratio suadet, quod in se desperant, negant in aliis. Nihil inquam hos omnes classesque totas eorum moramur. Solis probis ac verè fidelibus Christianis, qui pro bona sua voluntate ex historia hac ut speramus fructum capere possunt, scribimus. Nimur ut DEUM in Sanctis suis, atque operibus mirabilibus tantò magis laudibus extollant, salutemque suam præclarissimis hujes piissimæ Virginis exemplis tanto facilius promoveant. Benignissimus DEUS ad hoc cœu unico uestis nostræ scopo, benedictionem suam impetrari dignetur. Amen.

Ego verò Latinus Interpres pauculis adhuc te, Lector faventissime, conveniam. Ut primùm in manu smegas Germanicè edita Vita hæc prodigiosa, cui an par usquam reperiunda sit, valde addubito, devenit, ill eò claudi illam intra oleas duarum duntaxat linguatum indolui, operæque pretium fore existimavi, si iis eriam Nationibus, quæ utramque ignorant, tantum tam stupendum prodigium innoteceret, idque eo idiomate, quod nulla non totius Europæ Gens magna ex parte probè complexa sit. Ipse igitur, dum vota fundo, in opus exarsit, Divinoque quodam stimulo incitus, pagellam unam alteramve Latine hortabat loqui, sensimque, ut fieri amat, tentando plura, gressus eosque promovi, ut denique in manibus hisce opus prosperaret Fons omnis boni, Motor cordium, calamistylique rector DEUS. Conatus quidem sum

ADMONITIO AD BENEVOLUM LECTOREM.

sum hoc in opere, quantum licuit, Interpretis Germani germane verba reddere, discedendum tamen compluries à verbis ad sensum fuit, eò quod Latinus eloquii majestas, haudquam se pateretur Germanicorum verborum stringi angustus. Fidem tamen boni Interpretis servasse ubivis me arbitror, nisi quod frequens conjunctionum usus & interjectiones aliae, non nihil accidi debuerint, ac manente tamen sensu, mutari. Fruere pie Lector labore nostro. Faxit Divinum Numen ut quisquis operis hujus apices oculis inspiceret corporis, per canales hosce tota introrsus latens medulla succusque in animum influat, quā ceu adipe impinguatus, labris exultationis laudet os ejus, Ter Magni Optimique DEI tam largè imbecilli creaturæ, se communicantis benignitatem, tamque mira, rara, inaudita, infirmo in vase operantis, ipseque cūm in amorem ejus tum, quod maximè specto, præclaros in se causus à tantorum exemplorum face inardescat, nihil non adjutam DEI auxilio naturam posse, eodem destitutam nihil, volentique & audenti illud nusquam deesse, Discretionis tamen & prudentis consilii moderamine servato, divisiones enim gratiarum sunt teste Apostolo, neque omnia possumus omnes. Si vota hæc mes ac desideria Superi audiant & vel quadantenus compotem eorum efficiant, næ ego optimè operam locavi, jam fructum uberem cœpisse DEO cordis mei gratulari non desistam, qui mihi, tibi que pie ac benigne Lector sit pars in æternum. Amen.

PRÆFATIO AD BENEVOLUM LECTOREM.

In qua res quædam scitum necessariæ, ad intelligendam
tanto melius præsentem Historiam, in-
sinuantur.

Vetus consuetudo est, ut Author Libri cuiuspiam ante omnia mentem suam exponat, quā ad scriptiōnem accesserit. Hunc morem ut sequat benevolē Lector, unum ac alterum tibi hēc insinuabo, ut cognitā causā, opus hoc favorem tuum ac benevolentiam adipiscatur. Unica causa, quæ me ad scribendam hanc Matris Joannæ à JESU MARIA Vitam adegit, fuit ut Obedientiæ, juxta debitum obligationis meæ, parerem. Jam verò perspicuum vulgoque notum est, quod is qui Præsidibus suis morem gerit, DEO ipsi obediat, atque ita in executione operis impositi transversim agi errare que nequeat. Causa porro, quæ Majores impulsit, ut mihi id munera imponerent, egoque eisdem eò parerem lubenter, fuit iussio Spiritus Sancti, ut videlicet conscribantur atq; in lucem edantur, vitæ & facta exemplaria prædictorum virtute hominum, quod nimirum posteris eo pacto relinquatur speculum eorundem Christianorum ac præstantium facinorum, exemplarque ac prototypon ad imitationem statuatur. Confirmat id D. Bernardus serm. 22.

† † †

de Rosntr.